

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 617/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Mierové námestie 1, Ilava, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra sp. zn. 21Nt/21/2024 z 13. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením okresného súdu o náhrade trov trestného konania. Sťažovateľ sa domáha zrušenia namietaného uznesenia okresného súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie a uplatňuje si náhradu trov konania. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
2. Sťažovateľ podal 9. júla 2024 návrh na obnovu konania vo svojej trestnej veci. Uznesením okresného súdu sp. zn. 21Nt/21/2024 z 19. marca 2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/61/2025 z 22. júla 2025 bol jeho návrh na obnovu konania zamietnutý.
3. Ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením okresného súdu samosudca okresného súdu rozhodol, že sťažovateľ je povinný nahradiť trovy trestného konania určené paušálnou sumou 500 eur.

4. Okresný súd vychádzal z ustanovenia § 556 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý upravuje náhradu trov trestného konania paušálnou sumou, ktorá podľa § 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 93/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov trestného konania a výška a spôsob úhrady zvýšených trov trestného konania (ďalej len „vyhláška č. 93/2012 Z. z.“) v znení účinnom od 1. mája 2025, predstavuje sumu 500 eur. Sťažovateľ bol poučený, že proti tomuto uzneseniu je sťažnosť neprípustná.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta výšku sumy paušálnej náhrady trov konania, ktorá mu bola namietaným uznesením uložená zaplatiť.

6. Sťažovateľ argumentuje, že v čase podania návrhu na obnovu konania 9. júla 2024 a taktiež v čase vydania prvostupňového rozhodnutia vo veci jeho návrhu na obnovu konania z 19. marca 2025 upravoval § 3 v tom čase platnej a účinnej vyhlášky č. 93/2012 Z. z. paušálnu náhradu trov trestného konania na účely uvedené v § 556 ods. 1 zákona vo výške 200 eur.

7. Podľa sťažovateľa okresný súd nepostupoval správne, keď výšku náhrady trov trestného konania určil podľa vyhlášky v znení účinnom od 1. mája 2025.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

9. Ústavný súd k sťažovateľom namietanému porušeniu práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru konštatuje, že kritériom aplikovateľnosti tohto článku je materiálna povaha predmetu konania. Aplikácia čl. 6 ods. 1 dohovoru prichádza do úvahy iba v prípade, že ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o „občianskych právach alebo záväzkoch“, prípadne o „oprávnenosti trestného obvinenia“. Nie je pritom rozhodujúce, či v okolnostiach konkrétneho prípadu rozhoduje všeobecný súd alebo iný orgán verejnej moci, a taktiež nie je rozhodujúca ani povaha zákona, ktorý upravuje predmet daného konania, rovnako tak ani povaha strán (účastníkov konania), resp. povaha právneho vzťahu, o ktorý v danej veci ide (IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 53/08, m. m. II. ÚS 517/2016). Aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru zásadne nepresahuje okamih konečného, právoplatného rozhodnutia o vine a treste. Nevzťahuje sa teda *inter alia* ani na konanie o obnove a z toho istého dôvodu sa nevzťahuje ani na s týmto konaním priamo súvisiace rozhodovacie procesy (o trovách konania v konaní o návrhu na obnovu konania).

10. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodoval o výške náhrady trov trestného konania po zamietnutí návrhu sťažovateľa na obnovu konania. V konaní sa už teda nerozhodovalo o trestnom obvinení v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto tento článok nie je na dané konanie aplikovateľný. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným uznesením okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Sťažovateľ ďalej namieta porušenie čl. 50 ods. 6 ústavy, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Okresný súd napadnutým uznesením rozhodoval o výške náhrady trov trestného konania, nerozhodoval o trestnosti činu ani o ukladaní trestu, preto ani táto referenčná norma nie je vo veci aplikovateľná. Na tomto základe ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť aj v časti namietaného porušenia čl. 50 ods. 6 ústavy odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

12. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

13. Ústavný súd dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z výsledku posúdenia ústavnej sťažnosti ústavným súdom je zrejme, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

14. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu